

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć CXCV. — Wydana i rozesłana dnia 1. listopada 1917.

Treść: (M 421—423.) 421. Rozporządzenie w sprawie ograniczenia produkcji piwa. — 422. Rozporządzenie w sprawie obrotu asbestem i odpadkami asbestu. — 423. Rozporządzenie w sprawie utworzenia wojennego związku przemysłu asbestowego.

421.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu w porozumieniu z Urzędem dla wyżywienia ludności z dnia 30. października 1917

w sprawie ograniczenia produkcji piwa.

Na zasadzie ustawy z dnia 24. lipca 1917, Dz. u. p. Nr. 307, zarządza się, co następuje:

§ 1.

Począwszy od dnia 1. listopada 1917 wolno w browarach wytworzyć w jednym miesiącu kalendarzowym najwyżej 6% tej ilości brzożki piwnej, jaka wynika jako przeciętna ilość produkcji, stwierdzonej przez władze skarbowe w odpowiednich miesiącach kalendarzowych w kampaniach 1911/12 i 1912/13. Dla browarów, które w odnośnych miesiącach porównawczych nie były w ruchu przez przeszło dziesięć następujących po sobie dni, jest rozstrzygającą dla wypośrodkowania powyższej ilości porównawczej produkcja w takich samych miesiącach w kampaniach 1910/11 lub 1913/14.

§ 2.

Dla obliczenia dopuszczalnej, maksymalnej ilości produkcji (uprawnienie browarnicze), jest rozstrzygająca podstawa wymiaru podatku, t. j. stopień hektolitrowy ekstraktu.

Jeżeli browar zakupił po dniu 1. września 1911 jakiś inny browar i zastanowił w nim ruch, natenczas może Ministerstwo skarbu na prośbę podwyższyć odpowiednio uprawnienie browarnicze w miesiącach, miarodajnych dla obliczenia uprawienia browarniczego, a to uwzględniając produkcję objętego browaru.

§ 3.

Przedsiębiorcy browarniczy, którzy nie wyzyskają, albo nie wyzyskają w pełni uprawnienia browarniczego, przysługującego im według § 1. tego rozporządzenia, mogą przeniesić niewyzyskaną część na bezpośrednio następujący miesiąc z tym skutkiem, że ich uprawnienie browarnicze za ten miesiąc podnosi się o przeniesioną ilość. Każde przeniesienie uprawnienia browarniczego należy poprzednio zgłosić pisemnie do władzy skarbowej I. instancyi, najpóźniej jednak w ostatnim dniu odnośnego miesiąca, gdyż w przeciwnym razie prawo do przeniesienia gaśnie.

§ 4.

Aż do dalszego zarządzenia nie wolno wyzyskać tych części uprawnień browarnicznych, które nie zostały wyzyskane w miesiącach poprzednich do października 1917 włącznie.

§ 5.

Skoro jakiś browar wyczerpał uprawnienie browarnicze, przysługujące mu po myśli powyższych przepisów, nie przyjmie się już więcej

zgłoszenia opodatkowanego postępowania przy wyrobie piwa i każda nadwyżka produkcji podpada pod przepisy ustawy karnej o przekroczeniach skarbowych.

§ 6.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem 1. listopada 1917; równocześnie uchyla się rozporządzenie ministerjalne z dnia 1. listopada 1916. Dz. u. p. Nr. 377.

Höfer wlr.

Wimmer wlr.

422.

Rozporządzenie Ministra handlu w porozumieniu z interesowanymi Ministrami z dnia 31. października 1917

w sprawie obrotu asbestem i odpadkami asbestu.

Na zasadzie ustawy z dnia 24. lipca 1917, Dz. u. p. Nr. 307, zarządza się, co następuje:

§ 1.

Kto ma w przechowaniu surowy asbest (włókno asbestowe, watę asbestową) — nieprzetworzony lub przetworzony, nieczyszczony lub oczyszczony — następnie odpadki asbestu w ilości ponad 10 kg, jest obowiązany zgłosić to najdalej do dnia 15. listopada 1917 we wojennym związku przemysłu asbestowego we Wiedniu, VII., Mariahilferstrasse 32, a to według stanu z dnia 1. listopada 1917, przedkładając próbki.

Zgłoszenia te należy sporządzić na drukach, przygotowanych przez wojenny związek przemysłu asbestowego i nadać na pocztę w liście poleconym. Mają one podawać ilość asbestu odrębnie według poszczególnych gatunków, tudzież miejsce składu oraz imię i nazwisko i miejsce zamieszkania uprawnionego do rozrządzania asbestem.

Minister handlu może zarządzić także w przyszłości zgłoszenie zapasów asbestu, a to albo w każdym przypadku z osobna albo peryodycznie.

§ 2.

Od dnia wejścia tego rozporządzenia w życie jest wszelkie rozrządzanie wymienionymi w § 1. materiałami, następnie ich obrabianie lub przerabianie dopuszczalne tylko za zezwoleniem wojennego związku przemysłu asbestowego.

Prośby o takie zezwolenia należy wnosić do tego związku. Należy przytem posługiwać się formularzami, przygotowanymi przez ten związek.

Dozwolone jest przerabianie lub obrabianie wymienionych w § 1. materiałów tylko o tyle, o ile jest to potrzebne do ukończenia pewnego procesu pracy, rozpoczętego już w dniu ogłoszenia niniejszego rozporządzenia. Kto zamierza uczynić użytek z tego zezwolenia, ma donieść o tem wojennemu związkowi przemysłu asbestowego do dnia 14. przygotowaną przez ten związek osobną kartą zgłoszenia.

Każdy posiadacz wymienionych w § 1. materiałów jest obowiązany przechowywać je aż do dalszego zarządzenia z troskliwością porządnego kupca. Zmiana miejsca przechowania jest dozwolona tylko za zezwoleniem wojennego związku przemysłu asbestowego.

§ 3.

Minister handlu może zarządzić w każdym poszczególnym przypadku odpłatne wydanie surowego asbestu, względnie odpadków asbestowych wymienionym w tem zarządzeniu władzom, przedsiębiorstwom lub osobom.

Cenę objęcia ustanowi za każdym razem Minister handlu w porozumieniu z Ministrem skarbu.

Minister handlu wyda także bliższe zarządzenia co do dostawy towarów i co do zapłaty ceny objęcia.

Zarządzenia Ministra handlu będą wydawane ile możności po wysłuchaniu wojennego związku przemysłu asbestowego.

Jeżeli asbest nie zostanie wydany w ciągu terminu, wyznaczonego przez Ministra handlu, przeprowadzi przymusowe odebranie zapasów polityczna władza I. instancyi, w której powiecie odnośne zapasy się znajdują, a to na rzecz miejsca, oznaczonego przez Ministra handlu. Własność przechodzi na to miejsce, skoro zarządzenie władzy politycznej zostanie doręczone obowiązanej do wydania asbestu.

§ 4.

Celem zapewnienia przestrzegania postanowień tego rozporządzenia może Minister handlu ustanowić organa kontrolne, które mają w każdej chwili dostęp do wszystkich przedsiębiorstw, dotkniętych tem rozporządzeniem, i którym należy na żądanie udzielić do wglądu wszystkie księgi handlowe, korespondencje i inne zapiski.

§ 5.

Za przekroczenia tego rozporządzenia i wydanych na jego podstawie zarządzeń władzy, tudzież za każde współdziałanie przy udaremnieniu obo-

wiązków w tem rozporządzeniu lub na jego podstawie ustalonych, o ile odnośny czyn nie podlega karze surowszej, będą karą władze polityczne I. instancyi grzywnami do 20.000 K lub aresztem do 6 miesięcy. Kary te można nałożyć także obok siebie. Nadto można orzec przepadek wymienionych w § 1. materiałów, do których czyn karygodny się odnosi, a jeżeli przekroczenie popełniono przy wykonywaniu przemysłu, utratę uprawnienia przemysłowego.

§ 6.

Postanowienia tego rozporządzenia nie mają zastosowania do zapasów, będących w posiadaniu państwa lub zarządu wojskowego.

§ 7.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w dniu ogłoszenia.

Schauer wlr.

Wimmer wlr.

Czapp wlr.

Wieser wlr.

423.

Rozporządzenie Ministra handlu w porozumieniu z interesowanymi Ministrami z dnia 31. paździer- nika 1917

w sprawie utworzenia wojennego związku przemysłu asbestowego.

Na zasadzie ustawy z dnia 24. lipca 1917. Dz. u. p. Nr. 307, zarządza się, co następuje:

§ 1.

Członkowie związku.

Wszystkie przedsiębiorstwa, zajmujące się obrabianiem lub przerabianiem surowego asbestu (włókien asbestowych, waty asbestowej) — nieprzetworzonego lub przetworzonego, nieczyszczonego lub czyszczonego — tudzież obrabianiem lub przerabianiem odpadków asbestowych, należą do wojennego związku przemysłu asbestowego z siedzibą we Wiedniu.

Przedsiębiorstwa, w których wspomniane w ustępie pierwszym obrabianie lub przerabianie stanowi tylko część ruchu, są co do tej części członkami związku.

Fabryki i przedsiębiorstwa oznaczonego w tym paragrafie rodzaju, które powstały lub zostały puszczzone w ruch dopiero w czasie obowiązywania niniejszego rozporządzenia, należą do związku z dniem rozpoczęcia czynności.

Co do przynależności do związku rozstrzyga w wątpliwych przypadkach Minister handlu według swobodnego uznania po wysłuchaniu kierownictwa związku.

§ 2.

Cel związku.

Do zadań związku wojennego należy:

- a) prowadzenie dokładnego przeglądu co do stosunków pracy i urządzeń warsztatowych, wchodzących w rachubę przedsiębiorstw, przeprowadzanie badań zapasów, produkcji i zbytu, w razie potrzeby za współdziałaniem właściwych izb handlowych i przemysłowych;
- b) rozstrzyganie próśb o zezwolenie na rozrządzanie wymienionymi w § 1. materiałami tudzież na ich przerabianie lub obrabianie;
- c) stawianie wniosków co do wydawanych od przypadku do przypadku zarządzeń Ministra handlu, dotyczących się wydania surowego asbestu lub odpadków asbestowych;
- d) stawianie wniosków i współdziałanie przy wszystkich zarządzeniach, odnoszących się do zaopatrywania przemysłu asbestowego w potrzebne materiały surowe i pomocnicze oraz w opał. tudzież przydzielanie materiałów surowych i pomocniczych oraz opału poszczególnym przedsiębiorstwom, o ile związkowi przysługuje prawo rozrządzania tymi materiałami;
- e) współdziałanie przy ustalaniu cen;
- f) udzielanie rad władzom centralnym przy rozdawaniu zamówień;
- g) współdziałanie przy uregulowaniu kwestyi zarządu gospodarczego, dotyczących przemysłu asbestowego, w szczególności przy wszystkich zarządzeniach dla uregulowania i popierania produkcji oraz dowozu i wywozu, przy wydawaniu i wykonywaniu zakazów dowozu i wywozu, przy zarządzeniach w dziedzinie polityki handlowej i pieczy socjalnej, przy regulowaniu stosunku pracy i pośrednictwa pracy i przy wszystkich kwestjach, które się wyłonią przy rozbrojeniu i przejściu do gospodarstwa pokojowego. wreszcie przeprowadzanie odnoszących się do tego zarządzeń, o ile Minister handlu poruczy je związkowi.

§ 3.

Prawny charakter związku.

Związek jest osobą prawniczą. Zastępuje go na zewnątrz kierownictwo związku (§ 9.). W imieniu związku podpisuje przewodniczący lub jeden z jego zastępców w sposób prawnie obowiązujący.

§ 4.

Obowiązki członków związku.

Członkowie związku winni wspierać cele związku i zaniechać wszystkiego, co może utrudniać lub przeszkodzić ich wypełnianiu.

Winni oni stosować się do zarządzeń, wydanych przez kierownictwo związku, także do tych, które dotyczą przyczyniania się do kosztów prowadzenia czynności i udzielać wszelkich informacji, potrzebnych do ich przygotowania i przeprowadzenia. Winni oni nadto poddawać swe przedsiębiorstwa i prowadzenie interesów każdemu nadzorowi, potrzebnemu dla osiągnięcia celów związku. Nadzór ten wykonywać będą osobne organa urzędowe, ustanowione przez Ministra handlu, które co do swych spostrzeżeń mają przedkładać sprawozdania Ministrowi handlu.

§ 5.

Organa związku.

Organami związku są:

- a) zgromadzenie związku;
- b) kierownictwo związku.

§ 6.

Zgromadzenie związku i jego uprawnienia.

Zgromadzenie związku składa się ze wszystkich członków związku. Kierownictwo związku (§ 9.) ma je wysłuchać przed wszystkimi decyzjami i zarządzeniami natury zasadniczej. Uchwały jego są dla kierownictwa związku wiążące.

W szczególności należy do wydziału związku:

- a) ustanowienie zasad dla traktowania spraw, oznaczonych w § 2.;
- b) powzięcie uchwał co do pokrycia i rozdziału kosztów prowadzenia spraw związku;
- c) nadzorowanie i zatwierdzanie obrotu kasowego i składania rachunków;
- d) określanie istoty pewnych czynów, za które kierownictwo związku lub sąd polubowny (§§ 15. i 16.) mogą nakładać kary porząd-

kowe, oraz ustanawianie wymiaru tych kar, przy czem jeduakże w poszczególnym przypadku przy stanach faktycznych, przekazanych do karania kierownictwu związku, nie można przekraczać stopy kary w kwocie 2000 K, w innych przypadkach stopy kary w kwocie 20.000 K;

- e) ustanawianie wydziałów w celu wstępnego obradowania nad pewnemi sprawami i ich przeprowadzania, tudzież ustanawianie grup zawodowych dla zastępstwa poszczególnych gałęzi przemysłu;
- f) przybieranie doradców.

§ 7.

Regulamin zgromadzenia związku.

Zgromadzenie związku schodzi się w razie potrzeby we Wiedniu. Na żądanie jednego z komisarzy rządowych lub na pisemny wniosek co najmniej pięciu członków związku należy zwołać posiedzenie w ciągu 14 dni. Zaproszenia na posiedzenia można wystosowywać pisemnie lub telefonicznie.

Zgromadzenie związku jest zdolne do powzięcia uchwał, jeżeli wszyscy członkowie związku i komisarze rządowi zostali zaproszeni. Uchwały zapadają zwykłą większością głosów. Przewodniczy obradom przewodniczący kierownictwa związku lub jeden z jego zastępców. Przewodniczący nie bierze udziału w głosowaniu. W razie równości głosów rozstrzyga przewodniczący. Komisarze rządowi nie głosują.

Członkowie zgromadzenia związku są uprawnieni każdego czasu do wystosowywania wniosków do kierownictwa związku, co do których ma ono powziąć jak najrychlej uchwałę.

Uchwałą większości głosów obecnych można zarządzić utrzymanie w tajemnicy poszczególnych przedmiotów obrad i odnoszących się do nich wyników głosowania.

§ 8.

Grupy zawodowe.

Dla przeprowadzenia wstępnych obrad w tych wszystkich sprawach, które dotyczą przedewszystkiem jednej gałęzi przemysłu, można tworzyć grupy zawodowe. Wszyscy członkowie związku odnośnej gałęzi przemysłu należą do swej grupy zawodowej. Grupy zawodowe są doradczymi organami kierownictwa związku w sprawach, dotyczących każdorazowo odnośnej gałęzi przemysłu.

Przepisy co do sprawowania czynności przez grupy zawodowe wydaje Minister handlu.

§ 9.

Kierownictwo związku.

Kierownictwo związku składa się z przewodniczącego, z dwóch zastępców przewodniczącego i z trzech członków, których zamianuje Minister handlu z grona członków związku.

Wszyscy członkowie kierownictwa związku wykonują swe funkcje jako urzędy honorowe.

Kierownictwo związku zastępuje związek na zewnątrz, w szczególności przy rokowaniach z organizacjami innych przemysłów w sprawach zawodowych. Do niego należy rozstrzyganie we wszystkich kwestiach, w których nie jest wyraźnie przewidziane powzięcie uchwały przez zgromadzenie związku. Ma ono przedstawiać bieżące sprawozdania ze swej czynności zgromadzeniu związku.

Kierownictwo związku jest obowiązane do składania rachunków z obrotu pieniężnego i ma przedstawiać corocznie zaknięcie rachunkowe zgromadzeniu związku do zbadania i zatwierdzenia.

Kierownictwo związku ustanawia na wniosek przewodniczącego potrzebnych urzędników i siły pomocnicze, których wynagradza się ze środków związku. Ustanawianie osób na stanowiska kierujące wymaga zatwierdzenia Ministra handlu.

Przewodniczący, a w przypadku doznania przezeń przeszkody, jeden z jego zastępców zwołuje posiedzenia zgromadzenia i kierownictwa związku i na nich przewodniczy.

Do przewodniczącego, a w razie doznania przezeń przeszkody, do jego zastępców należy prowadzenie bieżących spraw i nadzorowanie wewnętrznego toku służby. Jemu podporządkowani są urzędnicy i siły pomocnicze związku.

§ 10.

Regulamin czynności kierownictwa związku.

Kierownictwo związku schodzi się w razie potrzeby na posiedzenia we Wiedniu. Zaproszenia na posiedzenia dla członków kierownictwa związku oraz do komisarzy rządowych mogą być wystosowane pisemnie lub telegraficznie.

Kierownictwo związku należy zwołać w ciągu 8 dni na posiedzenie, jeśli tego zażąda jeden z komisarzy rządowych lub przynajmniej dwóch członków kierownictwa związku, podając przedmioty obrad.

Kierownictwo związku jest zdolne do powzięcia uchwał bez względu na ilość obecnych, jeśli wszyscy członkowie i komisarze rządowi są zaproszeni.

Uchwały jego zapadają zwyczajną większością głosów. W razie równości głosów to zdanie staje się

uchwałą, za którem oświadczył się przewodniczący.

Komisarze rządowi nie biorą udziału w głosowaniu.

§ 11.

Szczególne obowiązki funkcyjonyzysy i urzędników związku.

Wszyscy członkowie kierownictwa związku oraz wszyscy urzędnicy związku winni przy swem urzędowaniu przestrzegać największej bezstronności i największej sumienności.

Wszyscy funkcyjonyzysze i urzędnicy związku są obowiązani przestrzegać ściślejszej tajemnicy poza urzędowaniem co do wszystkich spraw związku, o których powzięli wiadomość w tym swoim charakterze, a których użytkowanie lub rozszerzanie pozaurzędowe sprzeciwia się celom wojennego związku lub też dotyczy stosunków przedsiębiorstw członków związku; mają oni to przyrzec na piśmie.

Przy prowadzeniu spraw jest obowiązkiem kierownictwa związku starać się przez odpowiednie urządzenia o to, by zapobiedz nadużyciom przy użytkowaniu lub podawaniu nadeszłych wiadomości o stosunkach przedsiębiorstwa. Urzędnicy i siły pomocnicze winni usłuchać wezwania do udzielenia wiadomości, dostarczonych kancelaryi związku przez członków związku, tylko wówczas, gdy takie wezwanie zostanie wystosowane do nich ze strony przewodniczącego albo komisarzy rządowych lub gdy kierownictwo związku powożmie w tym kierunku uchwałą.

§ 12.

Koszta prowadzenia spraw.

Dla pokrycia kosztów prowadzenia spraw związku winni członkowie związku składać opłaty, ustanowione przez zgromadzenie związku, które można ściągać w drodze egzekucji politycznej.

§ 13.

Nadzór państwowy.

Związek stoi pod nadzorem państwowym, który wykonują komisarze rządowi, mianowani przez Ministra handlu i przez interesowanych Ministrów.

Komisarze rządowych należy zapraszać na wszystkie obrady i posiedzenia organów związku i grup zawodowych i mają oni prawo do zabierania w każdej chwili głosu i stawiania wniosków, co do których musi być powzięta uchwała.

Mają oni nadto prawo odraczania wykonania uchwał i zarządzeń organów związku i grup zawodowych na tak długo, aż Minister handlu wyda decyzję.

Komisarze rządowi mają też prawo wglądania do wszystkich ksiąg, zapisków i aktów organów wojennego związku i grup zawodowych i żądania wszelkich wyjaśnień, jakie uważają za potrzebne.

§ 14.

Zatwierdzenie rządowe.

Zatwierdzeniu Ministra handlu podlegają wszystkie rozstrzygnięcia, uchwały i zarządzenia zgromadzenia, względnie kierownictwa związku, dotyczące:

- a) rozstrzygnięcia próśb o zezwolenie na rozdzianie wymienionym w § 1. materiałami oraz na ich przerabianie i obrabianie (§ 2. b);
- b) wysokości opłat związkowych, jeśli mają je uiszczać członkowie związku, stosownie do § 12;
- c) określania istoty pewnych czynów, przy których zaistnieniu kierownictwo związku lub sąd polubowny może nakładać kary porządkowe, i ustanawiania wysokości tych kar (§ 6. d).

§ 15.

Kary porządkowe.

Kierownictwo związku może za działania i zaniechania członków związku, wykraczające przeciw przepisom i zarządzeniom, które wydane zostały przez kierownictwo związku stosownie do tego rozporządzenia celem osiągnięcia celów związku, nakładać kary porządkowe, o ile istota czynu podlega takiej karze na podstawie uchwały zgromadzenia związku (§ 6. d), zatwierdzonej przez Ministra handlu.

Przeciw nałożeniu kary porządkowej przez kierownictwo związku można odwołać się do rozstrzygnięcia sądu polubownego (§ 16.), odwołanie to jednak nie ma mocy wstrzymującej.

Grzywny będą na prośbę kierownictwa związku ściągane w drodze egzekucji politycznej i wpływają na cel powszechnej użyteczności, który wskaże Minister handlu na wniosek kierownictwa związku.

§ 16.

Sąd polubowny.

Do rozstrzygnięcia we wszystkich sporach między członkami związku w sprawach tegoż związku, następnie w tych przypadkach, w których członkowie związku rozstrzygnięciem lub zarządzeniem kierownictwa lub zgromadzenia związku czują się w swych prawach pokrzywdzeni, będzie utworzony sąd polubowny związku.

Rozstrzygnięć i zarządzeń zgromadzenia związku względnie kierownictwa związku, które uzyskały zatwierdzenie Ministra handlu (§§ 13. i 14.), nie można zacząć przed sądem polubownym.

O działaniach i zaniebdaniach, wykraczających przeciw zarządzeniom lub przepisom, wydanych przez kierownictwo związku stosownie do niniejszego rozporządzenia, winno kierownictwo związku, o ile ono samo nie ma prawa według § 15. do nałożenia kary porządkowej, zawiadomić sąd polubowny, który orzeka o nałożeniu kary porządkowej.

Sąd polubowny rozstrzyga również odwołania wniesione przez członków związku przeciw karom porządkowym, nałożonym przez kierownictwo związku.

Jeśli dla pewnych czynów uchwałą zgromadzenia związku, zatwierdzoną przez Ministra handlu, został ustanowiony wymiar kary (§§ 6. d i 14. e), sąd polubowny jest tem związany przy wymiarze kary. We wszystkich innych przypadkach zależy wymiar kary od swobodnego ocenienia sądu polubownego; kara porządkowa nie może jednak w każdym poszczególnym przypadku przekraczać kwoty 20.000 K.

Sąd polubowny składa się z funkcjonariusza sędziowskiego, ustanowionego przez Ministra handlu w porozumieniu z Ministrem sprawiedliwości, w charakterze przewodniczącego i z czterech członków lub ich zastępców, mianowanych przez Ministra handlu. Członkowie i ich zastępcy wykonują swą funkcję jako urząd honorowy. Nie mogą oni należeć do kierownictwa związku.

Wszystkie rozstrzygnięcia sądu polubownego są ostateczne. Postępowanie przed sądem polubownym odbywa się według postanowień czwartego rozdziału VI. części procedury cywilnej, o ile z przepisów tego rozporządzenia co innego nie wynika.

Przewodniczący sądu polubownego może w zastosowaniu przepisów, obowiązujących dla postępowania przed zwyczajnymi sądami, wzywać świadków i znawców i osoby te oraz strony przesłuchiwać pod przysięgą.

Grzywny będą na prośbę kierownictwa związku ściągane w drodze egzekucyi politycznej i wpływają na cel powszechnej użyteczności, który oznaczy Minister handlu na wniosek kierownictwa związku.

§ 17.

Kary nakładane przez władze polityczne.

Za przekroczenia tego rozporządzenia, o ile czyn nie podlega karze surowszej, będą polityczne władze pierwszej instancji karały grzywnami do 20.000 koron lub aresztem do 6 miesięcy. Kary te można nadożyć także obok siebie.

§ 18.

Rozwiązanie związku.

Rozwiązanie związku następuje po wysłuchaniu zgromadzenia związku przez zarządzenie Ministra handlu, który rozstrzyga także o użyciu ewentualnej nadwyżki obrotowej.

§ 19.

Początek mocy obowiązującej.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w dniu ogłoszenia.

Schauer wlr.

Czapp wlr.

Wimmer wlr.

Wieser wlr.

